15/07/2018

Το πρωτάκουστο θαύμα!

/ Επικαιρότητα

Με σκληρή άσκηση, με αδιάλειπτη προσευχή, με αυστηρή νηστεία, με σωματικούς κόπους και με σιωπή ο όσιος Μάρκος της Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου είχε νεκρώσει τη σάρκα και το σαρκικό φρόνημα. Άλλο πόθο δεν είχε πια παρά να φύγει το συντομότερο για τον ουράνιο κόσμο και να συναντήσει τον Κύριο.

Ο θάνατος όχι μόνο δεν τον τρόμαζε, αλλά, απεναντίας, τον γέμιζε χαρά. Ο Θεός, μάλιστα, του έδωσε το υπερφυσικό χάρισμα να συνομιλεί με τους νεκρούς! Με φυσικότητα και απλότητα, όπως βίωνε ο ίδιος την πραγματικότητα του θανάτου και της άλλης ζωής, επικοινωνούσε με τους κεκοιμημένους αδελφούς σαν να ήταν ζωντανοί.

Τους μιλούσε, τους έδινε εντολές, τους έστελνε μηνύματα και παραγγελίες. Κι εκείνοι, με παραχώρηση του Θεού, έκαναν ό,τι τους έλεγε. Η αγιότητα του οσίου Μάρκου έσπαζε και τα άλυτα δεσμά του θανάτου!
Πέθανε κάποιος αδελφός έπειτα από μακροχρόνια ασθένεια. Ο ηγούμενος ανέθεσε σ' έναν μοναχό να ετοιμάσει τον νεκρό για την ταφή. Πράγματι, αφού εκείνος σκούπισε το λείψανο μ' ένα σφουγγάρι, πήγε στη σπηλιά του οσίου Αντωνίου, όπου

έθαβαν τους νεκρούς, για να δει τον τόπο της ταφής. Βρήκε τον όσιο Μάρκο και τον ρώτησε:
– Πού θα βάλουμε, πάτερ, τον αδελφό μας που αναπαύθηκε;
– Δεν έχω σκάψει ακόμα τον τάφο, αποκρίθηκε ο όσιος. Πήγαινε και πες στον αδελφό να περιμένει μέχρι αύριο το πρωί. Ας μου δώσει καιρό να του ετοιμάσω το μνήμα, κι έπειτα αναχωρεί για τον ουρανό!
– Μα, πάτερ Μάρκε, τραύλισε σαστισμένος ο μοναχός, ο αδελφός είναι ήδη νεκρός. Εγώ ο ίδιος σκούπισα κιόλας με τα χέρια μου το σώμα του. Σε ποιόν μου λες να μεταφέρω την παραγγελία σου;
– Καλά, δεν βλέπεις, αδελφέ μου; ξαναείπε ο όσιος. Δεν είναι ακόμα έτοιμος ο τάφος. Πήγαινε, σου λέω, και πες στον νεκρό: "Ο αμαρτωλός Μάρκος σε παρακαλεί να παραμείνεις σ' αυτόν τον κόσμο ακόμα μια μέρα. Ας είναι μέχρι αύριο το πρωί. Και τότε φεύγεις για τον Κύριο. Στο μεταξύ αυτός θα ετοιμάσει τον τάφο σου και θα σε ειδοποιήσει".
Ο μοναχός γέμισε λογισμούς με την παράδοξη παραγγελία του οσίου. Έκανε, όμως, υπακοή. Μπήκε στον ναό την ώρα που οι πατέρες έψαλλαν την Εξόδιο Ακολουθία. Πλησίασε στο νεκροκρέβατο, έσκυψε στο αυτί του νεκρού και του ψιθύρισε:
– Αδελφέ, ο π. Μάρκος με στέλνει να σου πω ότι ο τάφος σου δεν είναι έτοιμος. Γι' αυτό σε παρακαλεί να περιμένεις μέχρι το πρωί, οπότε θα σε ειδοποιήσει.
Αμέσως ο νεκρός άνοιξε τα μάτια του! Με έκπληξη οι πατέρες είδαν να επιστρέφει η ψυχή στο νεκρό σώμα, που άρχισε να αναπνέει και να ζει κανονικά! Ωστόσο, δεν κινήθηκε καθόλου από τη νεκρική στάση, ούτε είπε σε κανέναν τίποτα. Έμεινε εκεί ακίνητος και αμίλητος, αλλά ζωντανός, μέχρι το πρωί.
Τότε πήγε πάλι στη σπηλιά ο ίδιος μοναχός.
– Είναι έτοιμο το μνήμα; ρώτησε τον όσιο Μάρκο.
– Έτοιμο είναι. Πήγαινε τώρα και πες σ' εκείνον που με περιμένει: "Ο αμαρτωλός Μάρκος σου παραγγέλλει ν' αφήσεις πια τον μάταιο κόσμο και να φύγεις για την αιωνιότητα. Παράδωσε το πνεύμα σου στα χέρια του Θεού και άφησε το σώμα σου να ταφεί στην σπηλιά του οσίου Αντωνίου μαζί με τους άλλους αγίους πατέρες. Ο τόπος σου είναι έτοιμος δίπλα σ' αυτούς".
Η παραγγελία μεταφέρθηκε αμέσως στον αδελφό που καθυστερούσε την αναχώρησή του. Κι εκείνος, μόλις την άκουσε, έκλεισε τα μάτια του και ξεψύχησε οριστικά.
Το πρωτάκουστο αυτό θαύμα γέμισε δέος τους πατέρες της Λαύρας και όλους τους κατοίκους του Κιέβου, που δεν άργησαν να το πληροφορηθούν. Όλοι δόξασαν τον Θεό για τα θαυμαστά έργα που επιτελούν η πίστη και η αγιότητα των αγαθών δούλων Του.

Από το βιβλίο «Πατερικόν των Σπηλαίων του Κίεβου», έκδοση Ι. Μ. Παρακλήτου.